

Etické rozhraní mezi možnostmi lékařské vědy a ekonomickými možnostmi společnosti.

Názor H.Haškovcové - na vyžádání /ing O.Mátl/

Není tajemstvím, že se dramaticky zvětšuje propast mezi ideální a dostupnou medicínou a rozhodně se nejedná pouze o „rozhraní“. Bylo by krásné, spravedlivé a mravné, kdyby každý občan kdekoliv a kdykoliv obdržel takovou léčbu a péči, která odpovídá nejnovějším poznatkům vědy a techniky. Faktem je, že může obdržet jen takovou, která je reálně dostupná. Na reálné formě léčby a péče se ovšem nepodílejí jenom finanční a vždy limitované finanční zdroje, ale také geografická dostupnost a vzdělanostní úroveň poskytovatelů zdravotní péče. Ke škodě věci je v České republice diskutována jen finanční stránka věci, nikoliv další dva limitující faktory.

Vzhledem k rozvírajícím se nůžkám ideální a dostupné medicíny je problematika alokace reálných zdrojů ekonomickým i etickým problémem číslo jedna, a to ve všech vyspělých státech světa. Řešením je: určit, zda je zdraví zboží jako každé jiné, nebo zda je hodnotou, která zasluhuje prvky zvláštního režimu /ochrany/. Vzhledem k tomu, že jsem zastáncem druhého názoru, je třeba s respektem k němu budovat takový zdravotnický systém, který největším možným způsobem sníží rozdíl mezi ideální a dostupnou medicínou. Je třeba vypracovat seznam standardní péče, které se dostane každému občanu na základě solidárního pojištění a nadstandardů, na kterých by se finančně podílel pacient. A to s vědomím, že určitá skupina lidí bude vyloučena „z nadstandardu“ /nebude si jej moci dovolit/ a že bude znovu oživena eticky i

prakticky palčivá problematika tzv. matematiky
milosrdenství. O standardech se stále hovoří, k jejich
vymezení však nedošlo a v odborné, ani laické veřejnosti
neproběhla odpovědná diskuze na téma alokace zdrojů, která
je ovšem bezpodmínečnou podmínkou celospolečenského
konsensu i následných legislativních úprav.

10.3.2008